

[Graversen]

Det foreliggende lovforslag, nr. L 187 om ændring af de kommunale styrelseslove, forholder Socialdemokratiet sig derimod i det store og hele positivt til. Vi mener, at der virkelig ligger en decentralisering i dette forslag med større frihed, beføjelser og muligheder til kommunerne.

Det væsentligste i forslaget er for os at se, at der nu bliver hjemmel til at gennemføre en forenklet udvalgsstruktur og til at indkalde stedfortrædere i inhabilitetssager.

Hvad angår udvalgsstrukturen, må vi indtil videre tage et lille forbehold med hensyn til socialudvalgenes manglende særstilling og kompetence. Dette specielle forhold vil vi gerne have drøftet grundigt under det kommende udvalgsarbejde, og jeg kan i øvrigt henvide til lovforslag nr. L 188, som vi skal behandle her om lidt.

Et par bemærkninger om de enkelte forslag i nærværende lovforslag. I forslaget sker der nu en præcisering af de enkelte kommunalbestyrelses størrelse i forhold til antal beboere i kommunen. Hvorfor må kommunerne egentlig ikke selv bestemme det? Man kunne jo nøjes med eksempelvis at skrive »mindst 9 og højst 31«.

I øvrigt finder vi, at 5 er for lidt, idet dette netop kan give en uønsket magtkoncentration og for dårlig repræsentation af de enkelte lokalområder i kommunerne. I øvrigt er det i modstrid med de præciseringer, der er om udvalg. Der står jo, at der skal nedsættes et økonomiudvalg plus mindst ét andet udvalg, og da et udvalg ikke må have mere end halvdelen af kommunalbestyrelsens medlemstal, bliver det svært at nedsætte 2 udvalg, når der kun er 5 i kommunalbestyrelsen. Det er nok en lapsus, der er kommet ind dér.

Kan vi for øvrigt få at vide, hvad der i dag er mindste antal medlemmer i en kommunalbestyrelse?

Hvad angår inhabilitetssager, giver lovforslaget nu mulighed for at indkalde en stedfortræder for en eventuel gruppefælle, der formodes at være inhabil i en sag. Det mener vi er en udmærket regel, som kan hindre tilfældige afgørelser i bestemte sager, men vi mener også, det er vigtigt at bevare bestemmelsen om, at et enkelt udvalgsmedlem kan ønske en sag overført til hele kommunalbestyrelsen; det anser vi for at være en vigtig mindretalsbeskyttelse.

Jeg vil gerne til sidst understrege, at vi med den større frihed og kompetence til kommunerne ikke ønsker et mere kommunalt centraliseret borgmesterstyre, som nogle politikere frygter vil blive resultatet af disse ændringer her, tværtimod. Og de nødvendige omstillinger i kommunerne skal ikke dikteres ovenfra, hverken fra Folketing eller regering, men i et nødvendigt samarbejde imellem borgere og ansatte.

Vi vil altså presse meget på for at få en yderligere demokratisering og decentralisering, f.eks. fra kommunalbestyrelsen ud til lokalgrupper, beboerråd, institutioner m.v.

I øvrigt ser vi frem til et positivt udvalgsarbejde om sagen.

Karen Højte Jensen (KF):

Dette forslag er ét blandt mange regeringsinitiativer med henblik på at afbureaukratisere og forenkle den offentlige service. Kommunerne får med dette forslag større frihed til at tilrettelægge arbejdet ud fra lokale hensyn, og det er der så sandelig behov for.

Firkløverregeringens frikommuneinitiativ har jo virkelig på en positiv måde hvirvlet op i hele det kommunale tankesæt, både det politiske og det administrative. »Omstilling« er blevet et nøgleord både for at få bedre service for borgerne og for at få en bedre økonomisk styring.

I mange kommuner er man langt fremme med at etablere et efter min mening helt nødvendigt samarbejde på tværs af sektorer.

Vi giver med det foreliggende forslag kommunerne meget frie hænder, hvad angår udvalgsstruktur, og dermed får kommunerne også en håndsækning – eller kald det et skub – til også at etablere en forvaltningsstruktur, hvor de tværgående hensyn opprioriteres, og hvor koordineringen øges.

I alt for mange tilfælde har den kendte sektoropdeling blokeret for de rigtige løsninger på en lang række områder.

Hvis lovforslaget også vil bidrage til at opprioritere de kommunalt valgte politiske arbejder, så dette i højere grad bliver af overordnet og planlægningsmæssig karakter, er vi på rette vej.

Vi kan også tilslutte os forslaget om en stedfortræder ved inhabilitet. Det er jo et frikommuneforsøg, der nu omsættes i lovgivning, og det er et af de gode eksempler på, hvordan disse